

8153

II

706/1

III. 4. No. 20.

Thukyd. ch

Adnotatiuncula in Facili

Annales.

Wratislaviae 1816
17

Schneider.

8153

Bibl. leg.

Introducio in lectiones Thucideas

Creophilus Samius euχρηστας ἄλοβον
scripsit. Sylegorus τὰ ἑρσικα. Idem
Cyprius ^{ubi} Cypria, Naupliis Pelai alio Theli-
dis XI. libris, celebrat.

Cercops Milesius

Carcynus Naupacti (urbe in Locride
sita) ^{natus} scripsit τὰ ἑντοκτικα.

Gnethon Laedemone orlus, qualis
argumenti poema scripsit, non con-
stat. Quis est qui
ἠγορευσε, et Eugeida. concinxit?

Arctinus autem Idis πρεβος. A carmen
ἑθης πιδά ^{succinxit} celebravit quod famam
Memnonis

Lesos Lesbos Iadon ^{puer} scripsit.

Pisander Campi (urbs in Rhodo in-
sula) Heracleam scripsit.

Thesiodi Eued magna.

Arabonis aut, melicium apparatus qui-
num in hunc prodissat.

αυγοσεπιδ. αυγοσεποι.

Adonius, cui equalis? Hecaleus?

Hellanicus in Lesbos in isla 495. anno

Phereides, 480. Haustus Lydus ante
Herodotum vivebat.

Agaplaus Argivus 490. (Regis in Italia
natus). De his, in epicalibus opusculum

Friderici Creuzeri Historiar. Græcor.
Antiquissimor. fragmenta collegit,
edv.

Placides historiar. ab Antiochian
XIII. libri ^{compositi, quæ et} ~~Antiochianæ~~ ^{verales} ~~Antiochianæ~~ ^{idem}
quæ Siciliæ historiar. conscripserat.

Herodoti valianatio de Thucid. Gell.
Triplex ^{de Thucide} memoria, a Mauellino quidam
Rhetore, a Suidas, et ab ~~Græcis~~ quidam
auctoribus, de Thucid. expat. Eminet
utilitas Mauellini, quæ sequentibus
tenoris est:

Fuit Thuc. fil. Olori, vel pulvis
Olvi 67me Olymp. anno secundo
natus (469. a. Chr. n.) aq. XIII. annis
cessit Herodoto. Audivit Anaxago-
ram, Periclis familiarem. indep
dignata illa philos. Item Anti-
phonem choream præceptor.
habuit. Cum XXV. annis natus esset,
accidit ut Herod. Athenas vene-
rit. In Tharso insula in primis
provincia fuit, et quidem
cum metallorum ^{minerarum} unde dives reddidit,
uxorem Scaptesula (Tharid lous
est) duxit. His ^{divitiis} autem non abusus
est, imo mililibus, tum Laurum
tum Arhem facile sibi adferentibus
distinquerat.

2
Concedavit sibi invidiam ob Sardianam
cum
quae Amphipoli urbem minime
lucis popset, quae prius a Brasycra
capta esset. Inde in exilium 89
olympicis. (caldis Thuid. 48.) anno, Si-
cily, cum in exilium damnatus esset
in Aginam insulam, et concipere
sibi magnam pecuniam pariter
fanoni collocasse. Mox conhibito
se Scaptefillam, ubi autem Mar-
cellino suam Hist. composuisse
videtur.

Alius videtur Thuid. ut ea causa
Veridali ^{in primis} petere, quod Athen. non
unicis confid. possit.

Penobii Antumbis deus, revocatus
Athens. Multo post dolo inter-
fectus est, et in eo loco sepultus
esse fertur, ubi affines milh. sepu-
lchri soliti. Quod Manellius de more
in Thracia narrant esse, ait.
scripsit.

βρυγαδωνος τῆς περὶ τῶν πελοποννη-
σίων καὶ Ἀργείων.

Divisio in VIII. libris non a Thuid.
est facta est. Scholiastae enim XIII.
connumerant. Alii, sicut Herodoti
exempl. sequuntur esse, quod tamen
non satis constat.

Octavus liber languescit, et a sublimi

Thuididem in historia sua

Thucydides
dicendi genere alienatur, itaq; pluri-
que genuinum suum Thucydiden
esse, negant. Audiendus tamen
Julius Mancellinus, qui in libro
Cappreppum, ^{ultimum suum libellum} con-
preppum, conpreppum ait.

Perducat autem Histor. euan ad
XX. an. belli Pel. quod XXV. annis
duravit. Mure correptus non absol-
vit. Cratippus et Theopompus, sing
obsequium opus hoc absolvere.

De virtute atq; vitiis Thucid.

Jam quod veteres (quod Ar. e. o.) rem
gestarum pronunciatos grandis atq;
fidelis vocabatur. Valet pueripue in
Concionib. quasi elaboratissimis. Quibus
Inph. testatur Demosth. hoc in re
eum im. tamen esse, ut hinc Hippo-
nid sua libro exarsit. Sunt
quod veteres veluti canona Ter
Ar. Kibres, et brevitatis quod
etiam Cicero (de Orat.) adtestatur
esse. Sunt tamen (inter quos Dionys.
Halic. in Ep. ad Pompeium) qui de
hyperbela accusant Thucid. nec minus
propter observat. hanc un atq; estatum
ordinem. Adnotat quosq; Livius in ven-
tium rege animum inclinasse. Nec
minus studium antiq. v. g. 3 per 6. per
sepe videtur. Sapit hoc antiquitatem
ten. Nec minus per 2, quod alii per

et solummodo scribunt.

Compendia sunt de huius operis

Evagras Lydus, scripsit lexicon
Theophr. non enim librum de arte fuisse
erat. Theophr. quod tamen inveniunt.
Namelius ab eodem (erat. Had.) et
Sabinius cognoscit utroque Theophr.
comment.

Non minus Grammatici ut Didimus
et Henr. Alkemon.

Erinyf. Halmi Regi et de Lydus et al.
Superfuit quae Scholia Graeca, quae
ex Didimo Evagras, et al. excerpta
sunt

Editiones praecedunt.

Alcina 1502. f. cum Scholiis separatim
in calce positis, quae et fecerim 1503. prodierunt.
Florentina, apud Vesali. Juntam 1520. f.
Ravennensis Hervagiana 1540. f. in primis
a Joh. Camerario castigata. Schol. ad
calcem reiecta.

Henr. Stephani 1564. cum Scholiis f.
Ex his quatuor omnes recentiores proflexerunt,
Versione Latina adornata, prodierit

Amstelredami 1731. C. Duckenii f. cum
adnotat. Henr. Stephani et alior. In pri-
mis adnot. Waffa (Jos.) et Duckenii, meren-
ter. 1

Parisina ab 1808. X. Tomis. Histoire
Grecque de Thiers et al.

1008. Lemgovius, a Pledovic curator, versio
Heilmanni.

Dilucidaverunt Thucid.

Abreschius. Galliberas, dicitur ab holo mine-
nientis et Bauens

Textus

Ουκιδ. Αδυσδιος. cur non ο Αδυ²

επιμω. de quavis re futura usurpatur.

Τυ τραβυ, quas opes commemorat Heeren. αθηγ.

ακμαζεν vigere, robore pollere.

το περ. licet variae partes Graeciae erant, omnia
tamen ad dacedemonienses et Athen. inclinaban-
tur.

Κιρπις. bellum in Iestinum, opp. bello iusto.

Παε παγων. Thracas et Pericas, puta. us. οφειται.

formula solennis apud Graecos. Συ. αθημεν

Τελπυσιον. solet idem casus sequi, qui antecel-

lit. Συπρωρι. iungitur c. Dat.
c. 2.

Ασπιδως. universim. firmiter, conflantes. περ. Τερν-

συρι.

απομω. (συρ. vivere) parce vivere.

αδωρον c. pro αδωδον οντος.

γ. αεισυ (vel ογ) ογς ογς. Τυς τε αδωδως vel Εταβος.

Βεββαλια. olim Perica, Hemathia etc.

γ. Εταβος. Phlidiis, primum Graecia appellata
est,

versio

mine-

aliqui

omnia
limabon-

ucto.

partur.

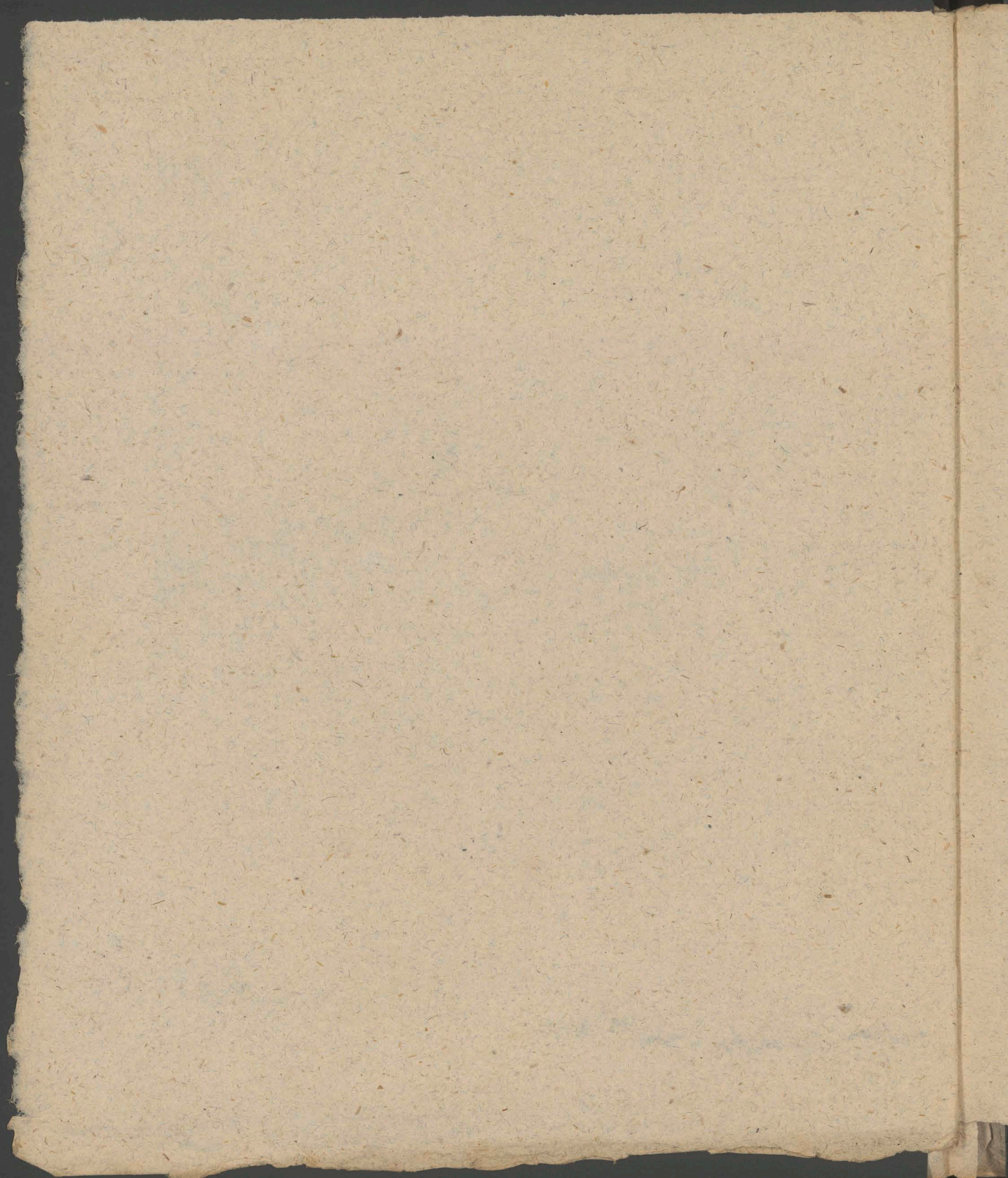
antecaf-

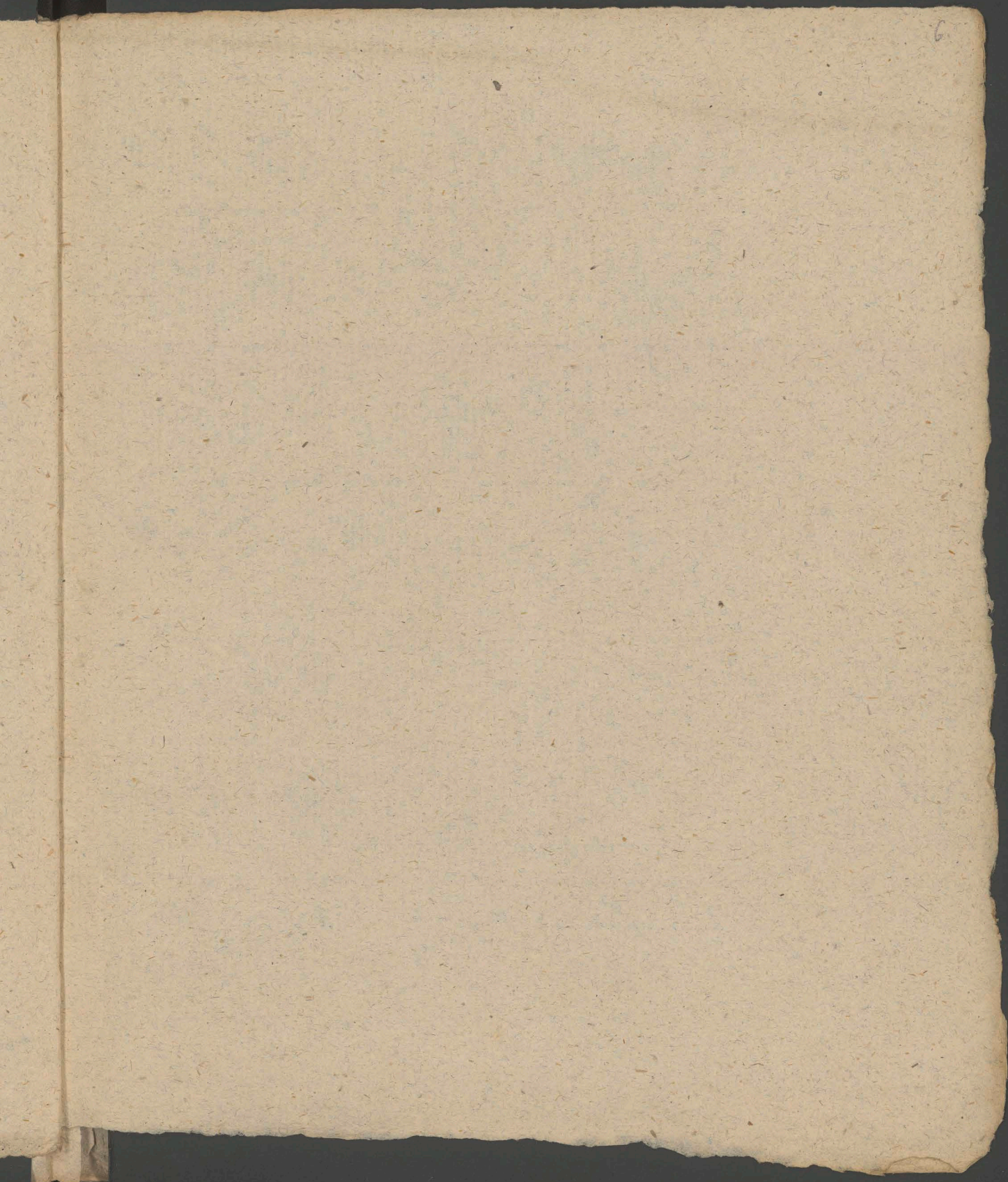
John-

Epulos.

pellata

sed nos
id est
P quod
videm
lionem
omine
uum
iueq;
uum
s qe
ulo
riueq;
rratas
ni co
mih
terre
exi
atq;
s, i
Hoc can
mequ
Hum

In lectiones Taciti, introducilio.

sed nos audire soliti sumus annales omnino
 id esse quod ~~annales~~ ~~sint~~ ~~historia~~ ~~sint~~. ~~fr.~~
~~quid est haec~~ ~~historias~~ non omnino esse
 id quod annales sint: — ita historias
 eundem esse aiunt rerum gestarum vel expo-
 sitionem vel demonstrationem, vel quo alio
 nomine id dicendum est. annales vero esse
 eorum res gestas plurium annorum, observato
 eorumque anni ordine, deinceps componuntur.
 eorum vero non per annos sed per dies singulos
 res gestas scribuntur, ea historiae Graeco voca-
 culo ἐκφρασις dicitur,
 Gellius. V. XVIII.
 Primumque Principis rationem praetermittit, satis
 narratas libris, quibus res Imperatoris Domi-
 ni composuit. Tacitus Ann. XI. c. II.
 mihi destinatum foret, suam quoque in annum
 terre, avebat animus antecire, statimque memo-
 rias exitus, quos Latinius abg — verum
 atque alias solum poenas, in tempore trade-
 s. id. Ann. IV. 21.

Historiam Romanam in tres partes dividit,
~~in~~ ~~regibus~~, ~~populo~~, ~~et~~ ~~Caesaribus~~ ~~ge-~~
 stem.

Domus Augustae

De genere scribendi Taciti
 II. 13. de Orat. quid sint Annales expi-
 mit. Servius ad Eccl. 1. 327. male disti-
 gunt.

Alius modus generis hoc scribendi Graecis
 fuit.

II. 20. Herod. distingunt, quid sit histo-
 ria οἰσις, γένεσις. 150917.

Sempernii Asellionis locus lib. I. (Gell.
 V. 10.) discrimen inter Ann. et historias.

XI. c. II. Ann. distingunt Annales ab historia?
 IV. 71. Ann. IV. 32. Hist. Annal.

Ruperlus in Praef. ad Tac. Annales.
 De artib. diuersis.

In desuetudinem ab aculeo murem P.
 Mucii, Julius Caesar. ^{in pr. h. revocavit} 695. u. c. Suet.
 Jul. c. 20.

Fragn. Act. publ. Ernesti in Excurs.
 ad Suet. locum. cit.

Haec diurna a Caes. Jul. infideliter a sequentibus.
 Imperat. Ann. XIII. 31.

reponere infideliter. Annal. III. 54. III. 21.
 e quo posteriori loco tamen conici, non licet.
 Suet. Tib. consulares annales.

c. 1.

Consilium quod in opere conscribenda
 in animo erat, exponit, cum Caesarum histo-
 riam dividit.

habere, tenere. Annal. IV.

Ab hexametro Sallustius et

habu IX. c. 4. 72. Quintil. | Livius Sallustius
Nonnulli dixerunt, Tacitum morem veterum
hinc sequentem esse. Wolfius dicit: Tacitum
hunc ~~dem~~ habitum, consilio fecisse. Alii, Tacitum
idem ipse nescivisse, an verum scripse-
rit. Mihi placet, nullum verum hinc occurrere
dictatur usq. ad. C. X. ad tempus, (aliquid)
Ann. IV. 19. Qui iussu ^{Sita} ~~verbis~~ Ann. IV. 31.
sumebantur. suscipiebantur. v. Jud. Oberl.

neq. Tribunos. quid, ~~et~~ ultra biennium, nonne
contrarium esse videtur. Quapropter e grege
Wolfius Ann. I. 39. fidus, mutare locum hunc
voluit, tamen inconfutabile! nam etri aliquot
menses transierunt, non tamen pleni tres anni, elap-
si sunt.

arma, quicquid armis partem, ut supra Pom-
pei Craspi, potentia. An autem haec narra-
tio fatorem, que tam tristitia Romanis eve-
nerit? In promptu responso, ut eam partem
que tyrannidem minus odiosam Romanis, de-
dit, luculentius explicaret. Vocat enim Augustum
Principem, Principes Senatus, Cividalis.
populi. debilitatus, confectus

Augusti

Ita Wolfius torquet animum, vocabulumq.
vetus, delet.

sed, veluti dissipet, due quires partes hinc
gest. iam exposita sunt, nam autem herbarum
aggradiat.

populi Rom. nulla exempla vetus p. R. anti-
quos usus esse Wolfius providet. Sed hanc
Tacit. dixisse puto, ^{vel} ut novos homines a vetis illis
fecerneret, ut a vet. pop. R. alium q.
Annal IV. 32. puto vetis pro vetes res.

II. p. Hispania vel adversae. fortuna.

claris script. cum pass. verbo iungi solet satis,
ut in gravis script. occurrit.

III. non desuere, tempora illa habere id ingen-
nia deora

fidem quod crescere.

scilicet falsae in hist. apparent, nam
reventibus odiis.

dicere pro scribere, illud enim magis
poteb. ut Horat.

decora de virtute ^{animi} quod adulat. cogi nequeunt
gliscientes, Cui. apud Nonium de igne hoc
verbo utitur. Sed et Pacuvius apud Nonium
gaudium gliscit. Lucret. I. 71. Tantus
hoc verbo pro cupidine utitur. Anax. II.
22. nihil diu gustat. in utitur. sed
hoc rarisime, magis in peioram partem
delecterentur. Lyria delecterentur.

Wolpius nostram dicitur. nam delecte-
rentur. virtutem antiquam abalere sign.
ut Horat. Puto tamen, ^{loquor} hanc vulgare fensu
in illi debere.

falsa et Wolpius falso, nam fallere rem.
tamen falso, veras, componere. Nec hoc
falso, ad compos. dicitur.

pauca et extrema. intel. et quidem extrema.
nam Tib. hist. arcte cum Aug. cohaeret.

mor. indicat ordinem, quo hist. scripturus est.
sine ira et studio, studium amor, adulatio.

procul etc. nullas scilicet rationes, causas,
ubi potest de Galba dixit.

postquam inquit hist. brevissima qui-
dem epilome, at tamen tam gravissima
periodo, ut nihil pulchius invenias. Omnia
autem insunt hist. tractat, morem
veterum hist. sequatur.

caesi. n. pro occisis accipiendum, sed pro
victis, nam propria manu mortem sibi
intulere, quae propter abs se esset occi-
sos dicere.

publica arma. quod in grat. N. p. gesta
sunt, Triumviri enim bella quae gef-
ferant, publicis privata exantibus privatim
eius bella gesserunt.

opopneus, videtur vul. ubi Suet. ipse
autem Pompeius in Asia socius est.
exato opinio vox bene adaptata. Nam
veluti velle exiit Augulus Lepidum xx.
Legionis. postea vero interpretus jussu Aug.
interfecto 723. a. U. C. jubente Augulo,
puta.

Julianis, ita se ferebant,

7 Triumviri. mentio.

Triumviri occurrit et in Antiq. Hist. Rom. &
hoc loco autem aliud nomen Triumviri. fignit.
se ferens puta quae se ferens. Tribunia potes-
tas tamen apud plebem erat, Augulus autem
assumpit illam, ut omnes qui se advoca-
rent, suam possent. Adhuc huius potestati
alia addidit, nam milites donis pellerit,
de quib. Suet.

annona quinquid in anno proscit, in oleum,
fructus arbor. annona vocatur. Hi potius
nosser pretium annonae innuit, nam anno-
na saepe pro pretio annonae, in annonam
incensere, dicuntur hi, qui maxime amplius
pretium annonae.

condos, ubi de partip. coniungendis certum
est, hoc verba videtur quisvis maiorem
gentium scriptor.

pellicere ab antiquo verbo lauo, (laqueus)
quod idem quod copio, inde lauffer, pel-
licere (per-laui) illicere. Delictandi et
oblectandi verba hinc quoque originem tra-
dere.

munia, ab antiquo adj. munis (Plaut.), quod
idem quod gratulus, hinc immunis, liber ab
officio. munia magistratum in se traiecit, ita
Suet. de Caesaris muneribus ab se uestis patis

et alius tradit.

per - conditionem significat, non ut genus, causa, sed tempus et spatium, quo aliquid contingit.

proscribere, quod unus magistratus proscripsit, iussit. et. proscripsimus in hoc scribat Aug. ut Suet.

sequi deberet

quante, plante, et Talibus tamen omittit quod perspicuitatis causa alii script. pro-
nant

ojibus et honorib. ablat. et Walpius alii tamen dativos putant.

aucti idem quod sublati, in meliorem statum promoti.

lata et pref. unum per duo.

provinciae abuebant nihil boni operabantur.

suspento idem quod, Tusc. III. 1. Off.

II. 9. Cu. inuicem, vocat. cf. Cyp. de Paell. Civ. III. c. 22. ubi miseris pro-
vincias.

auaritia, cui nec leges ipae subditi ferre poterant, corrupte, vi, ambitu, penuria. Huius autem vi non ali Ernesti, explicandum, sed etiam patius vocabulo arma explis.

ambitu. Ernesti gratia, et rebe.

postremo, denique,

Ceterum non resp. genus inhiungit, sed ponitur, ubi ad duos eam quosdam transitus, etiam si quidem generis sunt.

subidia Walpius putat, hoc vocabatur idem ac subditi significare. Mure-
tus et Ernesti, succeffores futuros signi-

ficare putant. Wolfe vocat hanc Court.
grecam. erat tamen

ignobilis low. id est. honore. lowus est
quem quis occidit. Nomen enim Vi-
psianus induxit, ab nonnullis tamen
irridendi causa sic vocatur. ut bene.

bonum Suet Aug. 26. Vell. II. 85.

exsulit c. abl. ut c. 1. alii dat. putant.

geminatis, quid Agrippa her consul
fuit? geminati Consulatus vocantur, qui
sequuntur sibi.

mox, postea.

defuncto v. Lepidum ad hunc domum.

privignos, nullos liberos ex diva dicitur
illa factulit.

etiam dum ubi affirm. per 7. scribendum, alii
negat p. d. quod primo conspectu non
facile aperte occurrunt ubi Lu. ad Fam. 13.

induxerat
induxerat Suet. 64.

prætexta vel. toga. quid Magistr. Suet. hinc
putant. fuit.

Principes Juvant. alia her signis apud anti-
quos, alia temp. Aug.

Definiri designari

cupiverat et heredes

L. Casarem Massiliæ ut Suet. Vell.

vulnere V. II. 102. plura de hac re. omnia
tamen detegens Tib. ad laud. gratia.

Tantum dixit fato prope, nec sine
causa.

vel, potestesse velle, utrum velis an
dolo factore absumptus est.

primum ad spat. temp. pertinet.

illum. saepe pro majus. cum accus. personae
in illum, pro ad illum

vergere apud Lucret et Ovid. activ.

Tantum de Senect. adpr. ut, ad eam stat.

vergere. Cassiv. signif. invenire. Suet.

filii cum antea privatus, Suet. Tib.
25. Vell. II. 103.

collega imperii Varius et Ernesti dice-
bant. Wolfius Suet. Tib. c. 21.

laudat, e quo quid sit imperium
explicat. Vell. II. 121. et Ernestium

inrepat, sed haud jure. — Nullus
tamen veterum scriptorum, Tibero nomen

Imperat. datum fuisse memorat, quare
puto pulchre huius Tantum de imperio

privatim Tib. ab Aug. concessa.

confor. s. particip.

ostendatur. ut Wolf. modo huius, modo
huius exercitui imper. datus. Vellejus

multa de bellis a Tib. gestis narrat.

palam hortabatur. pro aperte hortabatur. hortabatur
in N. non frequenter. quare Licet pro

hoc verbo hortabatur in N. utitur.

Agrippam Poth. Suet. Aug. 26. ubi
abdicare, ad retractionem juris. et Tib. 25.
ubi sepium ait, optime itaq. Tullius
qui proiceat.

nudem elo. Suet. sordidum ingenium.
his nudis pro express. itaq. G. proicit. ferre
ad ingenium reproicit, i. e. homo qui perso-
nam nullam rationem habuit. multa
de illo Sio. Caff. stolidus ferre, propter
inelegantiam corporis. Nam et nobilis
quidam ferociter est.

nullius fragilis subst. latet in verbo
commicisse.

hercule, gravius inipit sequens caus. Suet.
Tib. 15. memorat, causam Tib. fuisse Germ.
adoptione

adsciri, in pros. non faute occurrit, sed
potius verb. adscisco.

quamquam sequens conj. non occurrit
apud Ca.

munimentis, idem quod sub signa
subsidia in perii, dixit.

abolende inf. Genitivi sunt in lib.
II. c. 10. et III. 27. 41. VI. 30. Omittit hi
prop. caus. Nam quod in Græca lingua
Genit simplex est. in Latini. in suam lin-
quam induxerunt, minime apud, atque
enim genus utriusq. lingua

cupidine, indicat fontem et causam, belli
gerendi, abolendi autem finem

profecendi de finibus promovendis, itaq;
caegendi imperii etc.

premier qds. addov.

juniores sexagenarii enim ferme, qui bellis
civilibus orbi. ^{Horatius Aug. 76. 76. U.C.} ^{Bella enim Liv. 705. Ad actium 723.}

quodum queng, ex his relichis, itaq; de plu-
rimis intell.

qui, referetur ad genus quoddam hominum,
illos. qui statim anteq. nomam overant,
aliter enim judicat, sequeretur.

res publ. pata veterem illam, non illam
quae sub Aug.

priscus, signif. integritas et virtutis, quae
alim fuisse videbatur. itaq; prisci non
maiores solummodo. Ad dicitur inhegi

omnes exulta etc. Lipsius omnis gepreu
in Thes. omni. sed male, nam qui exiit
aqualit. omnem exiit. Deperit autem
hor. omnis pro accus. habet. si enim
gerunt in vim Acus. in is delemi-
natus,

adspicere raris hoc frequent. verbi adspi-
ere. Ubiur ian. lib. III. 76. Lucret.

hor. verbo. Adspicere dicitur, qui potens
est, quem omnes adspiciunt Act. III. 5.

u. Terent. (Eunuch.) Et II. 20. Caesar.

Bell. Gall. ubi quidam fuisse expe-
ctabant. sed male nam nihil non expe-
ctabat vanissime dicitur, potius nihil
non expectat. Hor. verbo Tandem servilem
adulationem vulgi exprimunt, qua

perque etc. hoc que enclit. gaudet, ubi
Annal. IV. 34. opibusque atq; Antiquif-
simi videndum ut Terent. Adelph. l. 1.
39. et III. 109. Cef. Bell. Civ. hoc
verbo utitur. ubi que pro et. Et
Auctor belli Afr. passim.

suspensare i. e. se ipsum indegnum
proferat.

Proverba fer. ubi dicitur abstr. pro bruceis
vult enim dicitur Augustus. Et ab
Wolffio susceptum, sunt exempla in
Cef. ruffine apud Cicero ut pro etiam
poneretur.

fatigatus. ut. Annal IV. 6. pro Germ.
et Indorum. ubi fatig. pro oppressus.

spes novae syllepsis.

in caffum. Servius III. 94. ⁽¹⁰⁰⁾ Gerog.
misa derivatio et plane ridicula. deducit
itaque a caffo, quod Christianus
pro parte. a caere si vis pro de-
fectionem animi, passim ubi dicitur.

differant. differre et differi, Publ. 15.

ad Heauton. Terent. pro de rumoribus
de us dilatis. Inest quippe signum male-
volentis. Non autem rumores de aliquo
spargere significat, sed iniurus, ma-
levolos rumores.

imminentis acuf.

hinc supra ferat ingenio

res quae. perpetua, itaq; pro h. Publ.
mores hinc de ipso in sermo gerendo.

et, ubi superbia velere ablat., ut superia formidine
maturus sub. annis

lignif. spectatus proprie de metallis, postea de
hominib. si alicui rei idonei.

Et Claudius Suet. largius pro et contra dif-
ferit.

eductum pro eductum, tant. usurpat.
pro educe

congeffus juveni pro in juvenem ut Acen
mallet. Ter confulatum gessit, ter triumpha-
vit

ne quidem, non ut germ nisi in uiff,
sed pro uiff uiff.

Rhodi octo annos degebat. Suet. Tib.

19. latius de exilio. Wolffius de delet,

Murelius egit legit. Wolffius putat,
exulum egisse, quia dominum egisse,

Taihus de Augusto legimus. Sed male,
nam Augustus egit in delet,

apud Tiberium nequaquam. Itaque
aut exul in Murelio legendum, aut pro
ludibus ab hominibus, in dictatum, acci-
piendum.

aliqui pro quidquam. Suet. Lamen c. 8.

Germ. ubi alicui uim non pro cui-
quam posidum. ~~id.~~

quam iram est. meditatum ad iram non
transferendum. nam iram non medita-
mus, sed exeramus. Transferre, Taihus
sape potet verba, ad fabul. cum illis
ullum connexum habent.

is quidem annis v. Suet. 10-14.

Publ.
de.

impudentia. De eo dicitur quod Gulius Togata
nos dicunt. Ita licet verbo impudentia
videtur.

adolesci. sicut. Amicus fil. Tib. et Germa-
nicus a Tib. adopt.

interim circumferunt. oppof. adverb. qua

taque, quod tempus aliquod, fut. Ita

Ces. B. G. III. 3. licet pro aliquando
usurpat.

agitantibus ita in Agro. 15. pro cum
magno animi impetu. de publicis
quoque Conf. Annal. XI. 23. Etiam de confi.
in animo Annal. II. 4.

suspiciabant. pos. Imp. hisp. ad impet.
solet transire scriptor. Verb. supp. habet
sign. Sorsum adspiciendi ita Plin.

Hisp. N. VIII. 16. altera suspiciandi quo
verb. senioris erat. script. usurpatum
ita Annal. I. 13. XI. 16.

inefferat. ita de fama Hisp. IV. 54. de
numis. Anal. II.

ecclis signis paucis habet. 24)

Tabie III. Plutarch. de Garnul. idem
narratur, ubi tamen Sulvius vocatur,
errore scribit. has Marina quoque a
Plutarcho comemoratur. De exilia rei aliter
Plutarchus narrat.

gravam, quam tertium Lips. refli-
dit, qua voce Tert ut II. 26. et
I. 51. Annal. pro comperito videtur.

quesita, quam quisq; sibi sua manu
quesivit. aliter Livius explicat.

propens. propend libere, quod ad festinan-
dam impellunt. Suet. Seb. 24. his ver-
bis rem narrat. Vell. et div. ejusdem
fent. fent.

apud urbem, non tantum in propin-
quit, sed ipsam statim. Su. Annal III.
48. ubi pro in munis. Annal X. 16. Jha
I. 34. ubi pro in. et I. 6. 59. Plaut. Terent.
et Cicero sic ipsi reperitur. Cicero tamen
remissive v. Gessneri Thes.

aeribus nonnulli vol. arbitus. sed verus
hoc loco dictum. aer. cont. remissus
inventus. Sed II. 13. remissum pro
ac omnia inventa. Hist. IV. [28.] fini- 232.
liber. et Livius. 39. 20. Festus in ven-
dit, quod apertissime probatum. Suet. 41. 21.
Aug. 104. tot hanc referri memoriam
mandavit. sane tamen tanto melius
haec res cognita erat. 100.

lati morbi. rumores eib. providere cum
dat. et accus.

facinus, quod. proby. tam in bonam quam
malam part. hi in corum, quoniam
signif. jam mendam.

inermis, pro inermis v. Ursini Gramat.
lat. I. 1. Effrenis infemis, bijugis
enerois femiformis, hilaris vociferis,
in herbis; apud Lucilius graula pro
graulis. et Terent. in Eunuch. ha
utitur. steriles. Suet. II. 2. pro sterilia

F 11. 327. ¶ imbecillis, activis,

I II. 3. 23.
2842?

concinis, Aul. Jutius Ennius. Har
Ursinus citat. Adde. Jemermus III. 44.
et Jemermus III. 39.

centurio Ita et lib VIII. v. Bell. Gal.
videtur Centurionum hoc potissimum
munus fuisse. v. Lipsius ad Tib. Luc.
to III.

conficere. ubi ficere, qui facit ne ali-
quid de illa expersit.

apud senatum eam senatu, ita Cicero
ubidur.

custodia gerit. potest esse et si causa
suppleas, sed quoz, dat. Bell. Gall.

I. 20.

quandoque. v. Ernesti, Gronovius ad
Livium I. 24. pro quando cunque potissimum.

explere. Ita III. 76. VI. 20. Annal. hoc
verbo ubidur. explere ad summam possi-
gimus non perducere. Non dies ex se sup-
pletur, sed sanguis. sequemur ad sup-
plendum addidur.

sine dubio Cicero malit hanc dubie
nam apud eum adject. apud Tacit
dubium subst. quod apud Cicero
dubitatio est.

seva i. e. gravia, Hispanum Albius. de
crudelitate rariuz apud Tacitum. II
5. Annal. opponit seva (adversa) pro-
peris. II. 55. oratio seva, contumelios-
sa. III. 23. seva et delectanda IV. 20

111
fava adulat, que modum proceras exce-
dunt IV. 51. de hieme. tempestat ve-
hement, IV. 67. ferri ventis, vehementes,
ut Cui ad altu. Epist. 22. V. et
III. 13. de Bell. Gall. qui flagrabiffes
flat, (ventus.)

perfecerat i. e. per senatum.

duravit naturaliter, pro se durare. lib III.
25. Annal. cum accus. familer cum res
substiffet proter spem hominum. vita
durat.

erat. i. e. hominibus, qui dum vivebant.
propius apud alios pro cum accus. pro-
pius verum.

suspectus. Tiberius sibi ab Agrippa medue-
bat.

~~notionem facti et. Nalpius mallet sim-
plex nunciare~~

nunciare pro Renunciare, ibos Cies. Bell.
Gall. 2. 39.

mos militibus, verbum factum esse, di-
prensus adnotat, eadem verba in Suetu-
nio occurrere, ha pro plerumque formulas,
accipit. Ita et de delectatione.

neque hic perhi. et respondit, 278,
K2.

Sallustius Crispus, ex favore neque illis
S. C. histori.

feretorum, pro singulari perfidum.
Tribunum. ibi et Suet. hic autem

codicillos, codex, truncus arboris,
tabula lignea, codicillus vel pubis
codicilli (singul. rariim) quibus ad septi-
nam script. utebantur antiqui. Ita
apud Ciceronem liberis operantibus codi-
cilli. sub Imperat. hoc signific. in qui-
bus aliquid scripserit mandatum esse
subdicetur. i. e. subducetur. Ita Annal. XII.
24. nec minus I. 40. Et subdere. Annal. II. 2
Itaq. hic sens. qui accusatus, non ob crimen
sed aliam causam accusatus.

XI.

pro absol. abl.

periculoso. simpliciter adj. Annal III. 60. ubi li-
bero. pro libertate Senatui concessa. fere
Gracchus aituros.

ficta seu vero. apud Cic. an ficta an falsa. vel
hoc seu duplicant

promerit, qui et promus, veluti e pena ali-
quid umerit. Deinde promerit ex parte
veluti dicere. Utraque ratio hinc don-
de prius dentabat.

vulgarentur. vulgare frangere; Ita II. 11.

arcana repetita conj. ne delectatur. quod ante
haec arcana sunt, exponit.

vim primo comparat. cum arcu remisso, quod
resolvare expl.

ratio a Comput. numeri derivatum. Plinius I. 9.
(Epist.) ratio comparat. probat res ~~Ita~~

At Romae, nunc ad Res Romae gestas ani-
mum convertit.

Pater, Eques transitus pluralis ad sing. Ita
Annal IV. 23. sed hic eo omittitur.

illustrior, nam nobilitas quaeq. animam Tiberii

in se converterent.

palati Heinr. passii, noster Ernesti. deinde
quod idem ad adulatores dixisset.

compositio. de arbit. in primis usque. (tristiores
huius in tantis.) Muretus fecit Heinr. Er-
nesti, alios lectiones suscepit. Optima an-
tiqua lectio, ubique accus. III. 74. Hist.
minas adulatores miscent.

primordio dat. si autem abl. maius Prin-
cipatus add. ante hoc verb. elliptis verbi
esse Wolf. putat, et recte.

juramentum optime Ernesti humil. explicat.
quodque Muretus apud Coss. quod Wolf.
argueret. tamen non placet.

annonae ab Aug. confidetur, qui statim post
Coss. huius enumeratur.

ambiguus, conditio nem animi indicat, ut Anaf. IV. II. 40.
sed forsitan in verbo ambig. consilium inest. &
IV. 24. Annal. hoc modo confidetur.

Tribuni vel potest. sub Imper. convocabant
Tribuni senatus, qui Republ. sta-
rentes, non erat in usu.

cooptare eul. Augusti.
idque referunt ad prima verba edicti.
sed adversariam signif. habet, ut quod
predixerat.

signum, ex quo explicat Lipsius, quod
sit id signum, quem vide.

ante locus praesens sub divo, inde statu-
lum.

deple in quibusdam depon. partib.
signif. pass. habet.

tot legiones, VIII. erant ut Ligiis mensis
singulis autem triena milia sociorum
adjuvata habuerunt.

inducam languam septem, quæ ani-
mum suum induxit. Gronov. putat
inducam, sed hoc idem II. 21. Pl. G. loq.
ubi induci pro induci. Wolfius putat
de coloribus huius sermonem esse.

verba vultus idem, ut Tibuli vocabile
et IV. 43. V. 7. Annal. Cicero, duo iam
verba copulat. Tamen et verba huius
erat, quæ Fronto dicendi generi adopta-
vit.

in crimen detrauens, pro crimine acci-
piebat, et malignam interpreti admittere-
bat.

testamentum. c. ult. (101.) Suet. de Lep. Aug.
non solum testamentum, sed iudicium effundit
et, in templis facis reponerentur. Adve-
nunt autem omnes virgines, quæ Ma-
ximianus, quæ domi manebat. Tiberius
ex heffe heres erat. (ex dimidio et sedante).

in gentem Juliam, cum se vera Livie
gentis esset.

assumebatur in nomen Augustus, ut Ja-
cobus Gronov. Wolf. putat senioris
sui scriptor, hoc nomine ipse fuisse
sed male, nam et Augustus Suet. oc-
currit.

16
spes fanda, cui post mortem hereditas
primum aliquando adscribitur.

negules filii ex Stagnizza nati, ubi
Germ. et vera.

gloria pro gloria cupidine quod
proferas.

plebi, ita et tribus vocatur.

viridum per vias ut ex arboribus
sunt. parat

heeros numeros 301 $\frac{1}{4}$ n. l. l.

visi, Wolf. putat omiff. sunt hi. Dein
nova periodus. hi conferre, pro dees
nere, ut Annal. II. 43. III. 57.

II. 83
III. 57.

porta triumphali v. Donat I. 26. ubi
dixit, se reficere ubi fuerit, fice
seu, ubi non fuerit.

duerentur pro efferri, solumne v. de
funeribus. In funeribus solebant ima-
gines auferri, her autem quae Augu-
sto decessit fuerit, in fector plane in usu
quod Rom. fuerit.

addebat rebe nam addidum aliquando
ad rem signis, quod abs re erat.
per annos, quod annis, morem veterem
Rom. innuit.

sponte quod Cicerone et Caesar. sem-
per sua sponte.

species adulandi, neque enim liberis
adulandi fas erat.

corpus ferat. dicitur jam sulhe con-
cessum est.

Remisit pro noluisse ipsum, quod falsum
duare Lipius Permissis Wolf. ex. non
iubebat, neque vetabat, nam remittere,
recusat, et negat. simul, significat. habet.
Cuius tamen quem ex Cef. VII. 20. B. G.
Wolf. citat, plane alia habet, nam
huc remittere, reddere, molle, recu-
fare.

37.2.

genus chr. v. Suet. in Jul.
multum iridentibus. Walpius Taci-
tum hic alludens, in derivatorem illum
de quo Dio. Cassius LVIII. 2.
velut praesidium Vocab. velut ipse
Tacitus judi. adferret, praesidio hu. dat.
diem illum eleganter illum posuit, tanquam
memorabilem

crud:, de carnibus primitiv. uig. deinde
de rebus nondum maturis.
opibus, dicuntur providere, providerat
enim Aug. ne deessent horibus.
diem accepti chr. de re lumbentes Lipius
agit.

Valerium Corvinum. verius Corvus, ut Val.
putant.

septem et viginti supra adnotavimus
non pro plenis annis fuisse, ut Tacitus
annuit.

alia honores pro alii honoribus, Wolf.
hic. 26. 27. 37. Suet. Aug. citat, sed
priora tamen hic referendi, tertius plane
alia, ac quae Tacitus dixerat, nam ho-
nores tamen quae majore gest.

alijm
non
mittere
habet.
B. G.
reca-
Tui-
illum
paz
Dat.
langum
del
at
dipen
ut vid.
mus
iury
ef.
sed
plane
ho-

Antonio rum. in codd. lum. quod ferri non
potest. Et Aldina rum, quod potestas Mu-
retus ijuravit. Lipius ut
secunda. ex ant. tephi secunda, quem
vide (sine conce)

libidines peffur quarum amor cum deyit.
peffur quod ad pedes vegit.
confidendum reperitur ad III. vires h. p. con-
fidendum

mani Oceano, oceanum, hi. adj. ita ll. III. 7.
B. G. ita queque mare oceanus dici
potest. (oceanus subst.)

ornatu quam (urbem) vel ipso vel
amici hortatu ejus effluxerunt. Har 29.
de re Suet. Aug. c. 29.
obtentui, obtentere de penibus que ad de-
gendam rem obtentum est, obtentere licet
subst. obtentus sanissime usus est.
celum i. e. re ipso.

concites, ab conice o, conicito, quod verbum
idem signif.

consulis Antonium puta, cuius legiones
ad se largitione Augustus transfert.
Padrum invaserat, Padres enim vi huc
deceverant, itaque verbum recte in-
vaserat. 11.

Hindis et Pansa. Item narrat Suet. in
Aug. cap. II. Et quidam de Pansa salum, nam
Hindis alio modo inlerunt.

abstulerat alii abstulerant, quod serpui
gram gram. non requeant, nam serpui. III. 276. Ant. amand. legimus
cum plur. invidetur, ut apud Ovidium

invite Senatus. Muretus Senatus, sed
Senatus antiquus Dativus. — Item
c. 26. Aug. Suet. namat.

proscripcionem, proscribere, de quo verbo
supra lectorem edocuimus.

capere ita Ernest. et Wolffius ex aristot.
Mureti l. 13. Suet. in Aug. quod Wolffius
ait, aliena docet, non hinc proscribi pos-
sest. non mibi Ernest. explicatio placet
licet ex parte vera fit. mibi itaque
secere velinendum, placet.

Datus Dati, Subati.

89.

utilitatibus pro comodis alibi, hinc tamen
ad odia referendum, hinc itaque quia odia
plurali num. dixit, et util. eo casu expri-
mit.

remittere c. Dat. non proprium signif.
habet. Dat. eam rem continet ad
quam remittens repperit, h. l. Cajus
et Paulus remissa sunt odia, propter
hanc publ. pro hoc I. 20. B. G. verbo
condonare ubi du. et idem Bell. Alex. 68.
pro hoc, verbo concedere. et I. Civ. Belli
dimittere ea signif.

sed Pompeius, sed, repetitio hanc rem addit
orationi.

Antonius Ab. Lipius putat vsq. egredior.
Plutarchus 76-8. in Vita Antonii morem
illam describit.

illudum. usq. pellitio et alia comp. ob an-
dique lacio. de omni dolo, quo aliquis ali-
um et pervertimus.

pacem, civitem puta.

Lollianos confunditur a scripserunt Lollii ex

124

Lipsius; Vell. II 97. excusat factum.
Varro, plurali utitur, ut solent. Infidias
in Aug. machinabaturs.

I III. Dei Tetrici, Lipsius Quinti Albedi, res
incertae, non constat enim, quis illes
Tetricus fuisse. apud Sen. 140. de Jura
54. 23. idem exemplum indelidatis Afinii
Pallionis, quem Tacitus. hic innuit
nonnulli interpp. putant. Deo Cassius
gravis — mater. Matis cognomen spe-
dit ad Tib. filium, in quem magnus
Livio matis amor perniciosissimus
Reipubl. erat. Alia putant scripsere
in nomen Pahis Pahis Aug. — In
M.S.C. gravis, quod Wolffius suadet
est.

Wesam spectat ad duos illos negales
templis Rome haud posses est se
templis colli. rem humiliter Lippius
narrat. (Christ.)
comparatione determino, qu. ann de-
termino. Omnam rem, quam Aug.
vidio ducebant, plane Wesam
esse, constat.

valleque dr. deserptionem perpe-
no reliquit Suetonius in vida Tibe-
rii. Suetonius habet culla, ideo in-
terpp. hor valda in culla mutave-
re.

reerat, spayerat, non ex industria
im., delegere voluit.

honora primus Ovid. hor verbo qu.
est. Cicero honorifica ait.

sepulchra, templum ei deernitur, quod vi-
se edificia non passus est. Celestes religiones
que primum Romulo, dein Julio Aug. de-
cretis erant
At lapsus ille, hoc At delecto Wolfius
et legit at.

varie, in Ind. Oberlineo, male hoc expli-
catur, nam multa commemoravit, hoc sig-
ficat.

differebat Rupperti cum sua mod con-
iungit, sed male, nam copula hic onij
est.

modestia, pro mediocritate Ernesti accipit
vulgo. Annal XII. 43. ubi modestia hinc
occurrit, at Caesar de lenitate sua sepe
loquens, et leniter loquitur, ita de mod-
estia sua modeste Lips.

in partem rei est. pro participio fieri
subiectum potius ad cunctam rez.
ferendum, non ad onas.
proinde i. e. ideo.

non, non cum defferent conj. sed cum
unum defferendum.

tali, non enim integram orat hinc in-
cidit, retulit, sed speciem quandam or-
ationis, talis enim pro hinc dici non potest
dignitatis, h. l. bene hoc verbo usus, digni-
tatis enim plus quam fidei erat.

quos pronomen hic ad genus quoddam cogi-
tatione fictum refertur. qui cum per ita
resolvi potest, cum conj. iungitur.

seu ex sive oritur, at neve ex nos seu
sive respondet germ. ab fung, odm,
adfectudo a confectudo differt, tamen albe-
rum in albero esse potest. Annal IV. 16.

liber
voca
cyra
ven
Lipp

hist. II. 62. ubi non confusio significat, sed
adfectus. Nam ut Dio Cass. 57. 1.

57. 1.

anrus oderat enim Tib, si fecit. alius
intellexit esse Dionem Cass. l. c.
effigiem in curia suspensa erat, ut ex An-
nal. II. 37. apparet.

II. 37.

cum proferri, Lippius putat, verba haec iam
flexum animi Tib. significare, mihi la-
men non placet.

regna pueri enim reges, quibus licet sub-
iectis, simulacrum imperii relicta est. aliud
provincia.

tributa que a vicinis populis tribueban-
tur. vertigalia aliud, nam pro magnitudine
rei rei et terre, varia imponebantur.
necessitates, que in publica infirmitate im-
pendenda erant.

invidia nollebatur enim aliquem successu-
rum latius imper. prospero, cum quibus
ad Euphratem perculisset.

infimas nam in infimo loco sit.
forte Wolfius expl. nolente se sub Tib.
quam partem, partitiones R. publ. exire
ex dione Cassio, descripsit.

perculsus Ernesti percussus, aliter de
gravioribus casibus, aliter de lenioribus usur-
patus, quod hic exire. Attamen hi
res gravissima pertractatus, ita ut Annal
VI. 44. quod hinc loco convenit, nos deo
et si respondeat, sine add. ambiguit.
non mutandum.
pudor pro modestia.

22.

Bentl. Epod II. v. 2.

An. VI. 44.

Hist. IV. 16.

vid vid
ligione
ug. de
alfius
expli
hoc seg
I con
i onip
acaipa
hiemi
sepe
mud
fieri
eg. ?
cum
his in
un or
pugna
dign
t.
cogi
itatu
sen
alke
16.

excusare, de eo qui causis ablatiis gra-
nam malam a se repellere conatur, etc.
apud Livium xxvi. c. 2. (Torquatus), aliud
huc verbum. c. dat, aliud cum dat. per
sona rumben, significat. v. c. excuso
me tibi (scil. apud te.)

rursus, Wolf. proeunte Cod. rursus
coniectare, coniecturans affegit.

sed ut in Ald. sed et, quod forsam ma-
dum hypoth. si autem. Cod. hoc ha-
bet, significat etiam

confessio de re quam. volumus profite-
ri. Nos autem confiteri verbo male uti-
mur, rectius est profiteri.

corpus propria significat hic sumptum, ubi
corpus humanum quod dividi non potest.
De offendit autem hoc verbo Wolf.
sed nihil in folio in hoc quaequid. de
laudem enim hic verba laud significat
quod est plus. melius, ubi dicitur, laudem
et singul. nam. positum invenitur.
Laus hic obiectum est, et refertur ad
Obiect. Aug. causam verum Lib.

monuit v. movere admonere ut meni-
nifer, recordor, c. Geint. confiterentur
prudent pro iam prudentem

plus quam civitas i. e. ultra quam gradum
civitem tendit, plus quam humilitatibus
convenit.

Pollicis Afrinii clavis tempore Aug. vis.
qui Lugdunum condidit, fessicam semper celi-
nebat v. Gronovium ad hunc locum.

dividem Gronovius de divitiis L. Afran-
tius plane contraria sentit.

Anna VI. 44.

promtum, in et. Alit. promtum arbitrio
egregius. Sed arbes egr. sine de volubundis
f. ingeni, sine visularem spectant,
non ferunt hoc adj. promtum. Itaque
bene interpret. promtus substantivum
ut Annal VI. 44. Deinde a figuris
rebus ad universum animi visularem
Muperi comp. cum debutos, quod licet
sape idem signif, natura vero, plane
discrepat.

pari ad cuncta pertinet, non ad arti-
bus egregius. His pari fama publice;
apud omnes, par ei fama fuit.
suspectabant, in odio habere, ut sus-
pectus idem quod invisus.

supremis ferri. his tractabat, loque-
batur cum Tib. Livia Aug. matris.
suffertur, qui pari sunt oneri feren-
do. his opp. impares

M. Lep. caparem. cf. Muperi ad hunc
locum.

Gall. Affin. Marcus vult sed. pro et
minor, Hec Ernesti sibi confert.
Nec minus Muperi. V. 3. Annal. an
nostro comparari potest. Sed nossem
est melius, maiorem enim vim rei additis
casus pro occasio, cf. Index. et Gron-
vius ad h. l.

Un. Pisonem Muperi multa ad hunc
l. conulit. Et Wolf. ad Ann. VI. 23. 46.
more non valid, sed deinde.

VI. 23. 46.

circumventi sic et VI. 23. Annal. nihil
certi de Galli morte tradidit, de Arun-
dio autem certum est, VI. 48. Annal.
Quousq; patiens, cado rei in verbis
ipsis Tacit. ponit. Nam indicat Ha-
lerius, quo sine reus in perim?
Aperius rem Scaurus exposuit. Cod.
M. pro caput, apud de Reipubl quod
male.

perfringere, suppressere, ut hepha. ubi
ad laudem referetur, gravius est. Sicut
itaq; signis cum de vulner. cum ante
de tang. acrior signis.

relationi de sumo Jnyer. Tibero tra-
dendo.

transiit, (quoderni fit, pueris passus
est.) IV. 9. Hist. transiit. trans
antiquior verb. ratio. et dicitur.

silens transiit — flexit. Diversitas
non magna in orat. I

exposc. ut nobis aliquid ex aliqua
re detur. hic accip. de querelis, que
si cum aliquo, injuriam alicui obicere.
v. Suet Aug. 24. (Tib?)

comparat Haberm cf. Suet in Tib. 27.

ejusq; in ald. et usque. Noster diff.
emend.

curatissimis pro accur. ut Annal. II.
27. XIV. 21.

Augustam quam nimium veneraba-
tur Tib. ut Annal. V. 3.

multa, pro accurata exquisitaq; adula-
tione.

hic flexit neutr. pro se flexit.

I. 27.

XIV. 21.

V. 3.

ut grav. Provis cum de re gravi dicitur.
parentem Wolf. putat parentem ad
 patiens referri Suet. (Tib. 25) addu-
 chus. Quod recte. Cum autem dicit
 "matrem" verbum venerationis causam
 dicitur esse, errat. Nam ex Dion.
 57. 22. patet verb. parentem, gra-
 vius esse, ac "matrem". Exstant
 nummi ubi numerus Julius pro "genitrix
 Orbis"
 dicitur freq. habet sign. simulacionis.

Suet. 25.
 57. 22.

in his Wolf. in us. Quae de re difficile
 judicium. Maior tamen vis in
 his. ubi pro illo qui pro non potest.
 Multa tamen loca sunt ut Cae. B.
 G. V. 1. ubi qui pro non possunt, nam
 id genus quoddam describit, qui
 res quaedam utiles offendere vel
 dicit heri. Nam in omnibus locis
 ubi hic, dicitur id, modo de uni-
 versis rebus dicitur fit. Nos tamen au-
 tem non de universis rebus, sed de genere
 quoddam.

V. 1.
 II. 31. B. C. C. C.

ceterum reperitur ad "dichilans" permuta-
 ri potest per sed ut supra v. 6.
Deminationem. Aliter diminut. In
 MSO. saepe e, in i mutatur. Si verbo
 diminueri ita differendi signifi-
 habet, ut apud Coninos, recte di-
 sed si in diversas part. rap. signifi-
 habet dem. dicitur.

multo pro materno.
alia illius enim momenti, concessit
matri Sib. auctore Dionys.

At Contrarium priori indicat.
petiit Constat tamen ex Dionys
iam ante tres annos hoc munus
Germ. fenum esse. Quod sibi ego
hoc verbum vult? An hoc petitione
voluit Sib. deus egerere, quae ab
Aug. Germanico dubita erant? Sane
ita se res habet, cupiebat enim, ut
omnia a se translata Germ. haberet.
sola verbum. Nosse saepe hoc verbo
utitur. Cicero et Caesar. nunquam
Poet. hoc verbum, sed a Tacito saepe
usitatum et postea scribitur.

II. 86.
XVI. 13. } Annal.
Caes. Th. 13.

Annal XII. 41.

pro consulare, Voluit hic magistra.
tus, extra Urbem deinde versari,
etiam si Tant. paulo infra contendi-
it.

25. Annal.

II. 71.

IV. 39.

VI.

Ennius II. 31. De

D. G.

Candidatus s. diff. ad hunc locum.
obstinuit, se. Voluit obstinuit se
hoc se, saepe omittitur, ut in locus
in maxime laudatis. Reperit autem
dicitur et se ad excessus trahit. La.
Dicit locum Annal IV. 31. Obstinuit
se, non placet mihi, ambigue etiam
positum, cum se ante et post
verb. poni potest. Reperit autem
sent. non placet quique cum ver-
bum obstinuit hac ratione ad

Senatus referri posse.

comitia sicut magistr. creandi, et
legib. ferendis. cf. Lijf. in Exar. V.
ad hunc locum.

strenuis lib. i. e. voluntate pugnantibus
preibus ford. exploratus. Nec enim non
necesse erat prensare hom.

Inter quod. Tum, dum heri querebantur.
ludos alia an quod vivo augusti in-
fideliter commemorat Dio.

penuria oraris quo maior leus Augu-
sto effect, penuria publica statuso de-
creta est.

III. 25.

Pannonias. de situ regionis cf. Plin. Hist.
III. 25.

cum, cum ind. quod tempus significat.
mutatus princeps. pro mutato principe. Hoc
autem mutatio licentiam ostendebat, cum
August. in maxima reverentia esset.

17.

hiberna, ostium in illis agebatur, quia in
paratis regionib. collocata erant, ostiva
autem in hospit. ut infra c. 17. Erant
sancem et ostiva castra ad pere-
grinam comorat. infirma. Ut nostrum

III. 39.

XII. 39.

hi presentante. proficere apud vel. de tutela
veluti Numinis, ubi prof. uti apud Cu.
apud nostrum proficere ut III. 39. Annal.
ubi adj. adjuvante et XII. 39. Annal. non
Hi autem accus. ex alio verbo pendet.
aut gaud. Muretus et Wolf. glossema
mutant.

infirmitas ubi ius significatur, quies. Quod

affirmari potest dici vendi.

hinc septem clv. hinc claffius

l. 46.

sevitiam cf. Hest. l. 46.

at hercule idem quid enim nisi quid
fortius dictum.

exercitas, afflates, denique quo milites exer-
centur, ambulantur, fatigantur laborib.

legibus conditis.

mererent spendia merere puta
denarios plus itaque quam decem asses cf.

Joh. Gronov. de Rev. vet. denar. III. quif.
cur. Bor.

isidem in castris, antea igitur extra castra
premium cf. Lipsius ad hunc loc.

acciperent melius acceperunt, nam ad legem
illam refpicit qua S.C. fanchur est, ut
beius denarios put. wh.

asthep. opp. obstrep.

IV. 56.

legmina de veste accip. cf. IV. 56. alias de loricis
e.g. galea accip. quod frequentius agunt hos.
occurrit.

ex jula gradum furoris, ubi semper supplend.
eo furoris nam jurabant se signa quod
facta habebantur abicere cogitarent. agi-
lore hinc in mente habere sunt supra.

ut agidaverint. cur imperf. non sequitur
ut agunt cur? Occurrit tamen et hic pri-

bendi modus apud optimum quemquam
scriptorem.

de pulsi in pedibus quo minus lesiones tres
in unam fierent.

una itaque unam quoddam modo aqui-
lam effecer.

sedes huius definitio? non armis, quia tri-
bunal sedes imperatoris est. Alii ad se-
dem suis seditionis referunt, Ernesti de
sede seditionis milit. perlat. lib. III. 8. H. H.

I Vell. Pater huius mentis fit. Itaque tribunal hoc
quasi sedes et domicilium seditionis erat.
Neque tamen abhorret a vero, armis, quae
sign. seditionis etiam, sedem exterritam
fuisse

properantibus. Gron. operantibus. Sed nos pro
idem fore, et efficacius. huius dat.

advenit increpabat. verbe, nam simul
advenit, at saepe increpabat.

in terficiendis desiscentibus, quia dum unum
effitem congererent desiscentibus, hoc
autem in terf. prius fecerunt.

poenit Cujas. poenam. Wolf. correxit
quia poenit. poenam accelerabat.

perboni usque. non raro apud nos
dat. finem indicat, ad quem aliquid
repperit.

in regnum confilium suum.

per.

desideria apud Cic. postulata.

in tempore, alii tempore
incipientes, alii incipientis. ad bene cum
verbum curd sequitur.

tenderent pergerent, primum veluti nervos
tendere, ubi is cum vi et maxima properat.
ubi properas, pergis, ita haec verba Syn.
videntur esse, quae tamen non sunt. cf.
Sen. II. 220. Horat. Epist. I. 121. v. 16.
in pace. verba signis otium, tempus
tentare periculum facere an aliquid
accipere possis. sic infra 26. v.
moerem. mos ignorum militum consuetudo itaque con-
tra fas.

ll. 220.
Ep. I. 121. v. 16.

26.

meditantibus. [alii meditentibus] res enim praefens
agitur quod Wolf. revocavit.
adclamare, ut supra adstipulat. sequens ut
signis habet iubendi.

petereqz. alii petere, male.
ab ipso post, cum de tempore res agitur.
provenissent cf. Interpp. ad Caes. B. G. VIII. 29.

VII. 29.

filii orator, ut supra mutatus princeps.
Antiqua signis pro legato.
manipuli pro numero legionum et cohort. num. Ma-
nip. diversi sunt.

Naupactum. cf. Clin. Hist. II. III. 18. Loubourg. Luc
burg. III. 18.

III. 18.

ob itinera viarumne explor. causa? neutiquam, cre-
diderim via muniente gratia.
ufos. non solum raris utendi, sed res quae uti-
mus.

turbatum inf.
convellere multa Gron. haec de re, maxima cum
vi auferes. convellere raro pro evellere. Tamen

l. ced. 44.
v. 72. in Veru.

et Aceru hoc modo ubique cf. De leg. I. 44.
in Verum v. 72. Non autem convellere signa
ut vici proximos diriperent ut ^{supra} ~~supra~~
putat, hoc enim in itinere solum ^{supra} ~~supra~~
acidit, ut solet.

II. 25.

retinentes Al. retinentis, quod usurpationem.
inifum veteres potius inifio. Tamen
ad Casar. B. G. II. 25.

veg. II. 10.

Prof. castror. cf. Lipsius in Excurs. ad hunc
loc. cf. Vegetius II. 10. Ann. XIV. 37.

Ann. XIV. 37.

Hist. II. 109. Vell. Pater. II. 121. Apud
Livium Prof. equidum.

II. 121.

Deiphum Albin dirapt. cf. Heinf. ad Ovid
Metamorph. III. 52.

III. 52.

~~primam~~ primam ~~agmen~~ pro prima pars agm. ut
sumas mons, pro sum. montis.

I sic

vetus olim intra, nonnum Lipsius respici-
dit. [VI. 22. Ann. opponitur ignaro antequam
moris. Et VI. 44. ibid. [Annal.] III. 72. modicus

I Ann.

¶ Ann.

penaid, II. 72. modicus volupt.

inimicus i. e. fevus. ut apud Virg. Achilles
inimicus, sequi debuit eo pro quo Tacitus
pergit quia.

II. 11.

III. 1.

circumictor pro circumdata ut An. II. 11.
Alia signis apud Cas. B. G. III. 1.

ad serrorem pro in. dicitur mutavit
ut c. sequenti in pro ad.

carcere cf. Lips. qui offendit in optivis
castris carceres fuisse.

etiam sum. verbo sum offendit in hoc
loco. Sed etiam sum pertinet ad parebatur.
proferre frequent a prehendo sive de supph-

I. 66. 4.

abus usurpator sic Hist. I. 66.
ciere cuius frequent ciere non crebro a Ta-
cito, sed nonnum ciere Ita III. 23. Annal. Et.

XI. 20. III. 23.

I. 44.
signa
p
v
com.
en
hum
7.
ut
Dicit
ut
hi-
qui
us
lles
ichus
- 11.
L
thivis
hor
batur.
pphi
Ja-
st.

L. Ernesti permoveant quia prope
antecedit, sed II. 65. Annal. quia post
prof. hist. sepe imperf. ponitur. Flag,
prof. hist. in concess. tempus. imperf.
vini habet. II. 64

III. 23.

Annal. XI. 20. Ernesti primum leviter eam
contemperat, mox defendit. 26

probra. dici solent probris cumulant.

permovere pro simplex movere auster
Ann. III. 23. ubi dicitur. L

nihil r. x. pro nihil omittere.

res capitales. licet in fing. in Verr. II. 68.

iam aagmenti signis habet.

flagr. - vis. sic XI. 29. Annal. ut Germ.
bonum dicitur. Uniloy pro summa vi.

tribunal. de illo loco qui castris constructus
a militibus. ut supra.

ingit. senper post iudicium orat. a melio-
ribus script. ponitur, interdum dantes
negligitur. huc formula scrip.

reddit alii reddet, nostrum melius ut Ger-
mani. Dion. voff.

Germanice a nomine provinc. abis Ger-
manicis dixerit.

proxima. propter ad futuram event. habit.

gladiatores iam bellis civilibus. gladiato-
ribus ad corpus leg. usus fuisse e scri-
pture de Oratio Civil. c. 26. 93. docemus.
fallit itaq. Dion. voff. et Ernesti qui en-
laud.

76. 93.

habet pro alere.

abieciis Gron. quo loco sub dno accepit
abici iussit. Suet Galb. 20. tamen
simil. locum nostro proebet

IX. 3. 5. 1.

sepulchrum pro sepultura Gronoviano
Wolf. restituit ex dicitur. Just. IX. 3. 5. 1.
Gronov. videtur ad dicitur invadere, sed
ille verus, hoc loco verbo invadent usus
est. x. spalding ad dicitur l. c. et Ge-

Incens in thes.

Incensare, i. e. inferre incendere.

II. 57. incendebat. Gron. incendebat, ita
disiculis illud dis significat actionem qua
alii per alium dispernebat.

preceps. pro caput.

conferentia i. e. tumultus, verbum autem pa-
vor minus hic apte. ita et 41. I. Cicero neque
substant. neque verbo (quod apud Cels. B. G.

VII. 30 VII. 30.) videtur.

ceteram ergo et gladiat. ad familiam perli-
nebant.

aberant. Indicat, quia dicit autem quid per-
cium est, Cuius autem poteret, si vero simi-
le esset, legatum occisum fuisset. I. 69.
IV. 9. An. IV. 30. ibid. et 64.

cedo alteram cf. Suet. Cal. 9. cephensis iocus.
ingenium de omni ratione indoleque hominis non
ut nossem, accipitur.

quin pro quin etiam.

Quintadecima. a Grammaticis vellet. pulvis hoc ad-
platur, quam nossem. deumaquindecim. All. de-
ma.

mochi pro ad murem. quia finem indicat,
ut supra vellet pro ad pedes.

cognomen, uni civium peculiaris, quod non
ad posteros transeat, ut cognomen. Variat sa-
men quod Cicero. ut Pompeius cognomine
magnus, cf. Cicero pro Mil. 17.

17. Sirpianus procan ab antiquo sirpae (ligare) West.
a sirpis seu virpis, quod de genere iunco est.
Mibi tamen non probatur, sirpianum enim nimis
est levidas, quam ut ad verber. ubi commodum
posset.

indereisset i. e. inter amicum et minas, non
ut Ernesti probat, quod inter duas partes res
agere videtur.

audita ad dandepinos nuncios perbat, alios
dixisset perlati. 26

abstinere inlentis viribus aliquem repellere.
III. G. XV. 5. Ann. ubi ad motum animi
requirendum, diffimilandum referitur.

supra solidum, pro supra consuetudinem.

additur, ut apponere e.g. custodem, rectorem.
hi singul. additur ad plur. robora, et supra
pinis et spes noad. de robore ut quod
Hon. is Terapexio non ut Ruperhi de
whysiff. perbat,

prefatus hic cum G. alios cum D.

collega Straboni, formula loquendi solennis
ut apud Germ.

propinquanti perie perie. meliores script.
adpropinquare.

per affis ut supra per ludib. verbi perbat
sub.

affollet in heria persona demerit apud adum
nunquam prima.

fulgentes cf. Lips. ad h. l.

deformi non quia ipse deformis sed que
deforme corpus facit.

illusies verbum usurpat. a lavando,

quamquam hic cum corrig. contra Gram
cf. Juberpp ad quem. lib VIII. de. B. G.
nosser tamen hoc modo orat. ubi dicitur, ut
IV. 42. Ann. et 60. ibid. Et alii argentea
stat. scriptor.

usquam cum perf. cum tamen cum
nos. construitur. sed et hic usus orat.
usurp. cf. Terent. Adelp. V. 1. 3. Her.
v. 3. 26.

V. 1. 3. ad.

V. 3. 26 Her.

III. 19.

globus cf. Vegetius III. 19.

opperiri interdum per simplex p. scribitur,
quod expectare, illud autem legere signi-
ficat.

quodiens alid quoties
reulerant reles plures, nam quoties
afferant, voces reulerant.
falsa vox a lura quod terrorem facit
de sono cf. Ep. II. 5. Hor. et Silius Ital.
I. 67.

1. 67. Sil. J.

inciderem, non enim confabatur quid sibi
hoc marmure vellent.

repente adv. habet vim adj. huperhi repens
sed alid repente. huperhi forsam in falun
Lipius dedit, cuius conerh. lomen in MS.
non invenitur. cf. Interpp. ad Lip. III. 50.
interrupta hic reles dicitur, pro aliquantibus
per sedulus.

III. 50.

quis alid queis.

bella de his bellis cf. Vell. Paten. II. 110.
Suet. Tib. 16. ubi de bellis Illyr. res nar-
rant. Tosari et Germ. bella cum his legionibus
geffit.

II. 110. Suet. 16.

populatus que supra deficiencia vocat, quod
notavimus.

expeterem expers Senatus dicitur cum excluditur
a benef. tribuendis. item de severitate experti
dicitur.

perferret quidam profere, quia profere de
us usq. qui e longinquo mandata adferunt.
haberentur ut supra obfer. pro teneri
arbitrium hic pro iudicio, non difficilis.

obtenderet, cum aliquid facimus, aliquid facere
simulamur hinc substant obtentus ut apud
Liv. de Dum. (Gillen)

obtentus Liv. de Dum. Gillen

appetit pro pueri indicat pro ad regenda
sunt autem d. non abl.

licentia pro libertate quod rarius, nam
sapies in malam partem accipitur ut
supra vidimus de summo (Longobard.)
ambis permittere ceteriores non habebant
potest. necandi nihil.

clim ut solet de just. Nonnumquam de
futuro quod abrequando signif.

frustrari nomine, quod nominaret August.
caudem offendit, his artib. Lips. quoque
usurpare.

nunquam chr. post interrogat. Accus
cum inf, sequitur, ut solet.

nisi post verba Lips. collocavit, quod
melius, nam idus orationis cadit in
filiis. Wolf. tamen contrarium de-
fendit, vult intelligi nunquam signi-
ficare semper.

familiam dicitur enim arden pa-
ternam usurpans ex arbitrio patris
se omnibus offendi velle simulat, hinc
fil. familiares. milites illum vocant.

novum cum contumel. pro in audire
quod senatus arbitrio imperator cono-
sa permittat, remittat I, levius per-
rent si et de incommodis senatus confa-
beretur.

indicantur non ad utrumq. substant.
sed ad possem referendum, ut
sole, nam suplicia imponuntur
non indicantur.

XVI. 122

arbitrio alibi arbitrio. sed nō pōtūm concinnius
dictum. pōtē enim sive arbitrio fuit,
cum a quolibet [dominis] militibus in
pōtē. Eodem modo XVI. 12. Ann.

postremo hoc verbo indicat plura iussu
militum, quam quod reulit.

at pro pōtē. Coniunct. significat, quod
res sōpius fieret [occurreret]. Nōtūm
et alii occurreret, nam ante nō pōtē
manus intentari pōtēquam aliquis occurreret.
Lūd apertius et distinctius.

amici nō Germ. Sōmūd, sed sōmūd
qui cum aliquo versatur. Nōtūm iussu
ceserā. Omnes simul cohors amicor vō-
cantur.

intendere [freq. ab intendere]. manus, in-
minitari. Hoc causam discordie Tacitus
vocat, quod pōtē effectus erat. Alii itaq;
annos corrigendum pōtēbant, quod
pōtē intendere ferri nō pōtē, cum
Ophimia explū. Gronov. est. qui effi-
caus Nōtūm pōtē de illa discordia
pōtē quod nūm movebatur, sed illi
enim antea iam coorta est, nō
autem ex illa manu intentabatur et
ipfi inter se rixas exere pōtē.

ante alios si verbum esse pōtē, habet
comodissime hū ubi pōtē, comodius saltem
quam coniunct. de ante verbo cf. Index.
pōtē maxime omnium, pōtē.

provisu ad pōtē referendus, i. e. quod
cum semel capus habent, ut hoc apud
Tacit. Licet dicit provisio. Nōtūm pōtē.

rem statem spectat.

repetere, reverti velle.

hiberna cuius legionis? nam infra v. 20. offendit singulis legionibus. singula castra fuerant, et castra plane alia ac hiberna erant. Tunc Regz, et Augustum scripsit.

illi quoque, nonne patet.

ingrunt velut dem spectat, nam hoc significat eorum hoc verbum usurpatur.

Cerbus ut apud Germ. cum Genit con-
stare solet. cerbus dicitur, qui h. cerbum
consilium perendi cepit ut XII. 66. Ann.
quod active sumitur 2, qui certo exitio
designatus

XII. 66

abscissa, saepe a Tacito usurpatur, ut
IV. 25. Hist.

IV. 25.

lenivit leniendus appere, deinde ad
mentem que minuendus transferetur.

Ju. III. 61. Hist. rostrum pectore ferre.
videbantur eodem Hist. I. patralem
nam luna optime de Tacito hoc loco
meritus est dignum, que plane omnino
corrupta leguntur.

I nocte futura.

languescere obscuratio luna ignorabatur
ab hominibus rudis. desit luna, desit
inter a vi, hic itaqz pro defectu lune
accipiendum.

omen profertur omen esse non potest,
sed semper ad futura spectat. Ita
Hist. I. 66.

I. 66.

ac Treim ch. deleri voluit, quod haud
necesse est, cum in Codd. scriplum sit.

Heinsius hanc manub. quam lectio nem
Ernesti duram vocat

XI. II.

affimulans i. e. simulare ut XI. II. Ann.
persequens i. e. dicentes. Accipiebant def.
lund sibus modis. pergerent excludit
Gronov. et urgere manub. Wolfius defen-
dit vulgat. nam primum idem signif.
si iter. captum persequens, quod idem
hinc signif.

que infatentius accuf. absol. Falso vulga-
ris.

Dives Max.

quo sono remedius erat, quo putabant lumen
lund reddideram. cf. Lipsius ad h. l. et hic
de metallo non de arcis sibus accipiendum
conventus i. e. cantus consonans. cf. Veg. III.
5. ubi de instrumentis antiquis. In quo
classico loco adparat, nullo huiusmodi
instrumento utros hinc milites fuisse?

Veg. III. 5.

offecere. germ. nocuimus, fultum. rudes offi-
ciunt vixi i. e. se ipsos. cf. Sall. Cat. 54.

Cat. 54.

perculat. perculus ut supra c. 12.
lamentantur Ald. lamentatur, quod ad milites
refferri potest.

XI. 6. 5

IV. 2.

gradi. quorum gradus veluti in vulgus tran-
sit. sic XI. 6. 8. et IV. 2. Annal. Amat hoc
genere dicendi Saut

V. 7.

in Lipsius correxit pro in, quod olim in
Codd. celebratur. in enim hoc loco ferri
non potest, ut ex V. 7. Annal. patet. vi-
gilia, non in 4. vigiliis dividebatur, vigilia
autem 3. horis conflebat. cf. Veg. III. 8. Polyb.
de Militia Romana, V. 8. 5. (et Boesche).

V. 8. 5. Boesche

inferre proprie de arborib. et feminis
huc metaphor.

offerre nelynyguo huc, pro offerre dante
ponitur Cos. Os. G. VI. 34. 35. 42. Sed
huc de bonis rebus. Apud Tacit. non-
nunquam et de malis.

intendere h. l. augere. Metaph. de annu
intento. cf. I. 39. Ann.

I. 39.

obscurebimus. obscurebimus vocat, datus
crim in sententia inducere.

sumus, ut nos cum alium oburgamus, ni-
ma persona dicimus, veluti nos simul
oburgemus.

denique .i.e. ut paucis absolvam.

ceperunt et alia que in effere exeunt con-
siliis signif. perf. ceperunt et ceperunt, un-
idem

roiffini in culpam cf. Lijius ad h. l.
mercare pro mereri potest. Conj. finem
opiscendi signif.

Tarda. Roma enim late aberat, at
datus presens erat.

Bibl. Jag.

Bibl. Jag.

Bibl. Jap.

